

Deésfalvi
Pataky Sándor.
(1869—1938.)

A történelmi családok szép sorozatához tartozik a deésfalvali Pataky-család is, melyből annyi jeles egyházfentartó névvel találkozunk. Ennek az ősi családnak elődei Aranyosszéken s különösen Küküllővármegyében töltöttek be előkelő helyet. Pár évszázadon Küküllővármegyében egyházi, községi és vármegyei ügyekben, minden társadalmi kérdésben ott találjuk a Patakyakat faji és unitárius egyházi jellegzettel. Ősi tekintélyes birtokaik Deésfalván és Csapón voltak. D. Pataky Sándor Magyarsáron örökölt birtokot, mely birtoknak az alapját az édesanyai rész alkotta.

Magyarsáron 1869 jul. 28-án született Pataky Sándor. Szülei voltak D. Pataky László és Sombori Sombori Krisztina, kik már a szülői házban megadták azt az előkelő életnevelést, mellyel fiok oly hasznos tagjává vált a családnak, a társadalomnak és az unitárius egyháznak. Az édesapa 50 éven át volt előbb fungens, később tiszteletbeli felügyelő gondnoka a küküllői egyházkörnek. A felügyelőgondnoki állást előbb fia Ifjabb D. Pataky László a két cikluson át volt képviselő s az ő halála után D. Pataky Sándor örökölte a közbizalom egyhangú választása alapján.

Ez a szép sorozat is mutatja a Patakyak vallásos lelkületét, unitárius értékes jellemvonását.

Sándor a Küküllővármegyében élő D. Patakyaknak utolsó férfitagja volt. A gimnáziumi alsóbb osztályokat a marosvásárhelyi ref. gimnáziumban, a felsőbb osztályokat a kolozsvári főgimnáziumunkban végezte, hol érettségit tett. Majd a kolozsvári egyetemen a jogi szakot végezve 1890 évben Medgyesen a 2-ik huszároknál katonászkodott, majd az év második felében az ulánusoknál Galiciában. Az előkelő katonai élet után 1892-ben a nagy Bethlen Gábor, a két Küküllővármegye főispánja Hosszuaszóra közigazgatási gyakornoknak nevezte ki. 1895 évben Dicsőszentmártonban lett szolgabíró. 1897 évben feleségül vette Gál Etelka polgári iskolai tanárnőt, egy csikmegyei régi törzsszékely család leányát, kivel 43 évet élt boldog házasságban. Boldogságukat fokozta egyetlen leányuk Etelka, a jeles festőművésznő Gidófalvi István dobokai birtokos felesége. 1900 évben a vármegye dicsőszentmártoni főszolgabírónak választotta. E vezetői állást 1918 decemberéig példászerűen töltötte be. Azóta dicsőszentmártoni otthon

nában és magyarsárosi birtokán felváltva élt és gazdálkodott. Jökedvü adakozó, buzgó kepefzető volt egyaránt Dicsőszentmártonban és Magyarsároson, hol a népiskola telkét is adományozta.

Itt e körzetben az unitárizmusunk emléklapjain a D. Pataky Sándorok neve is örökre fenmarad. Előttünk áll, mint hálás utód a játékonyságban. Tűzfényben jelenik meg nemes arcvonásaival, mint a végtelenségig gyöngéd férj, a rajongásig szerető édesapa, nagyapa, testvér, önzetlen jóbarát, az embert szerető és az embert megbecsülő karakteres férfiu. Előttünk áll kedves emlékbén a közügyek szolgálátában a munkás hivatalnok, a derék főszolgabíró, kinek paizsán az igazság s azon disz a jóság és becsületesség volt. Egyházi, társadalmi és közügyek szolgálátában egyénisége diszt jelentett, de nagy értékét a munka és kötelességteljesítés adta meg.

Egyházi tanácsosnak 1903 évben választott. A főtanácsi üléseknek is buzgó látogatója volt. Meghalt 69 éves korában Dicsőszentmártonban 1938 július 11-én. Örök nyugvóhelyére július 13-án Magyarsárosra, gondosan nevelt fenyvesei közé vitetett s annak árnyában pihen csendesen. Pihenjen békében! Áldott legyen az igaznak emlékezete!

Gvidó Béla.

Ürmösi Károlyné

szül. Kántor Gizella.

1880—1938.

Hűséges feleség, önfeláldozó édesanya, engedelmes, jó gyermek és forrón szerető testvér volt. Egy szép és nagy család központja, irányítója és éltető lelke, aki nem a külső látszatot kereste, hanem az érzelmek mélysége vezette és irányította cselekedeteit. Az érzelmek őszinte mélysége föltötte be szívét akkor, amikor a gond és fájdalom keresztjét kellett hordoznia, s akkor is, amidőn egy-egy örvendetes családi esemény után hálát adott a jó Istennek. Nem kifelé, a nagy világnak élt, hanem szívében élte át az élet minden eseményét. Nem csoda hát, hogy a szive fáradt el s az mondta fel a szolgálatot.

Gondjai, gondolatai és cselekedetei a családi otthonon túl is terjedtek. Mint lelkészné igazi segítőtársa volt férjének mély vallásosságával, nemes izlésével és fenkölt intelligenciájával. Az egyházközségi munkában, a nőszövetségi tevékenységben hivatásához méltóan vezető szerepet föltötte be s mindenütt a köztisztelet és közbecsülés övezte.